

1. ročník

Vykročení na cestu

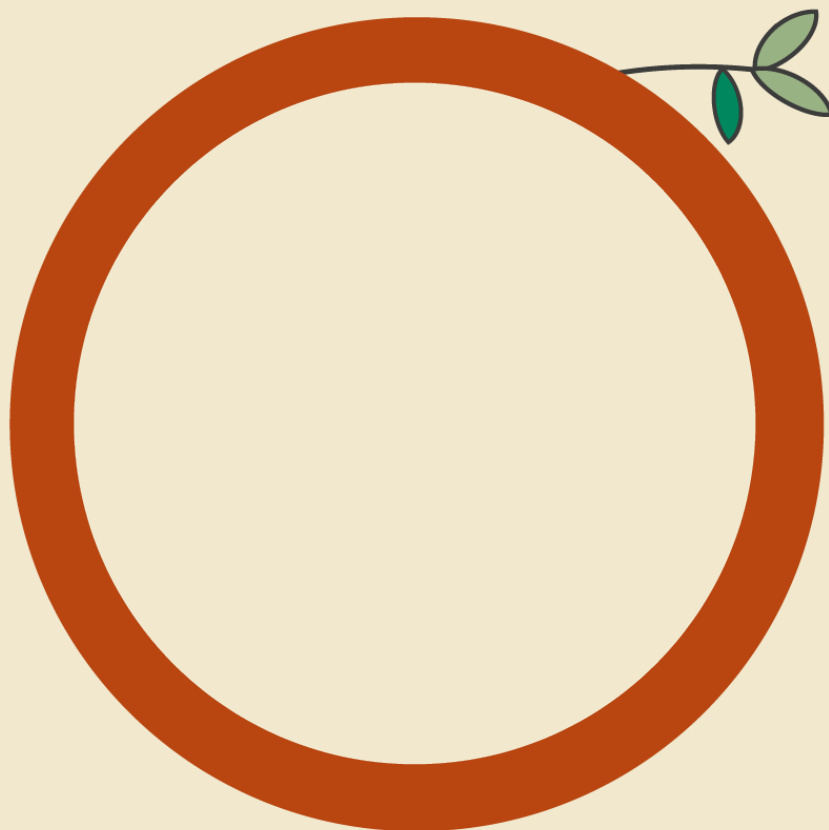

účastnice, 2023

V rámci svého experimentu jsem pracovala s touhou měnit k lepšímu situaci v obci svého bydliště, zejména v oblasti komunitních vztahů a vzájemné důvěry mezi občany. To, co se odehrálo, vnímám jako vykročení na cestu s vědomím toho, že ne vždy je na místě pustit se do realizace všech nápadů ihned; že je zapotřebí trpělivost, a že je možné radovat se i z prvních malých kroků (z navázání komunikace, z odvahy někam poprvé zajít, z možnosti vzájemně sdílet něco ze zahrady nebo z umělecké tvorby) a těšit se na to, co dalšího dobrého navzdory těžkostem vykvete.

Mohamed k hoře neběží, ale kráčí

účastnice, 2023

Na Symbiocénu jsem plánovala dělat zcela jiný experiment, ale události se mi v životě sešly tak, že jsem zamýšlený experiment nerealizovala, a nakonec z něj úplně sešlo i v mé hlavě. Symbiocén mi ukázal, že před sebou mám ještě spoustu vnitřní práce, jejíž řešení je naléhavější než aktivní zasahování do společenského dění. Někdy i malé změny v nás mohou znamenat velké události, a ne vždy je nutné spasit svět za 5 minut. To je pravděpodobně hlavní message, kterou si ze Symbiocénu odnáším!

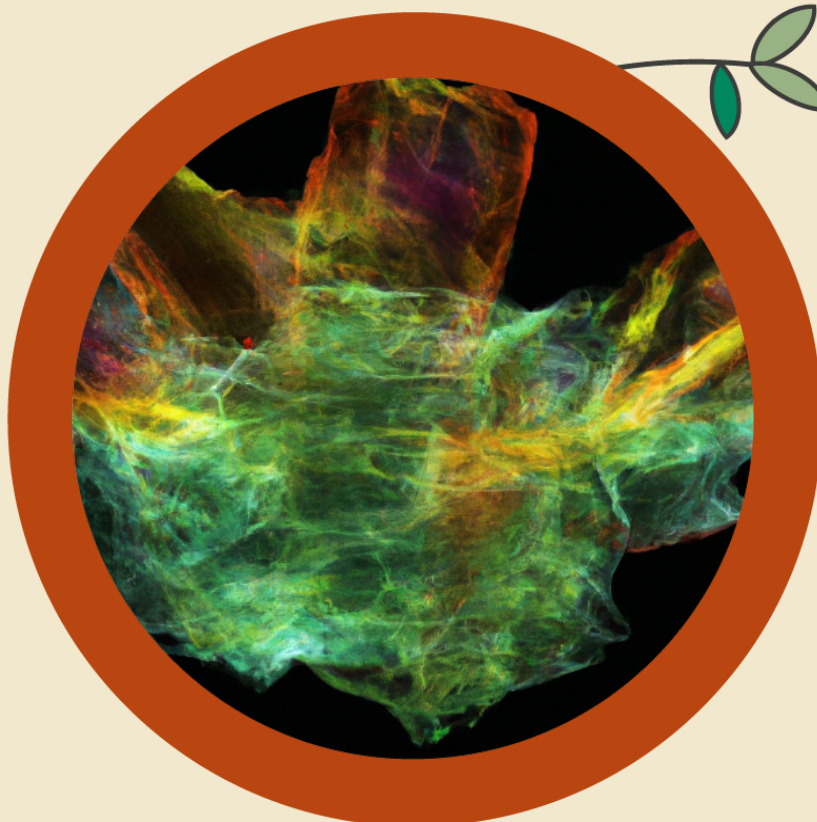
Objevování svých (ne)možností

účastnice, 2023

Od té chvíle, co jsme si měli vymyslet nějaký experiment, mě napadalo mnoho věcí, do kterých bych se chtěla pustit. Chvíli to bylo zapojit se aktivně do dění na univerzitě, kde studuji, chvíli to bylo budování malého bezobalového obchůdku u nás na vesnici nebo podpora sebeřízení v práci, do které chodím. Nakonec jsem z toho neuskutečnila nic, plně mě zaměstnal můj první rok na vysoké a na farmářské škole, kam jsem se (i díky podpoře Symbiocénu) přihlásila, a nakonec hlavně zvládnutí svého vlastního duševního klidu. Mým experimentem se najednou stal prostě běh všeho, co tento rok začalo. Přemýšlení o experimentu mi ale ukázalo, že v mém okolí je spousta věcí, které mi dávají smysl dělat a uvědomila jsem si, že není nutné na sebe kvůli tomu vytvářet nátlak a že můžu klidně počkat, až k jejich realizování budu mít sílu a prostor.

Pokusy o proměny na škole

účastník, 2023

Tušil jsem, že chci dělat něco u nás na gymplu, a to, k čemu směřovala moje pozornost, se různě měnilo. Ve výsledku ale významnou částí mého experimentu bylo propojování se s učiteli a učitelkami, pečování o vztahy s nimi a následné hledání a prozkoumávání různých možností, jak věci na škole měnit. V průběhu experimentu pro mě bylo důležité vycházet z potřeb učitelů a učitelek, v souladu s tím, do čeho jsem sám měl chuť, a zároveň své kapacity nepřecenit a nebrat si na sebe moc věcí najednou. Realizoval jsem tak “na přání” dva programy v hodinách angličtiny, rámované jako vstup do práce s emocemi a nenásilné komunikace. Zkoušel jsem taky domluvit workshop NVC pro učitelstvo. Mimo to jsem konkrétní vyučující propojoval s materiály, které jim chyběly (ke vzdělávání o klimatu a globálních krizích, k sexuální výchově) nebo ke kterým jsme se nějakou souvislostí dostali (Futuropolis). Byť vztahy s učitelstvem při mém přemýšlení nad experimentem nikdy nebyly samy o sobě “tématem”, vnímám, že jsou jednou z věcí, kterou se mi podařilo posílit.

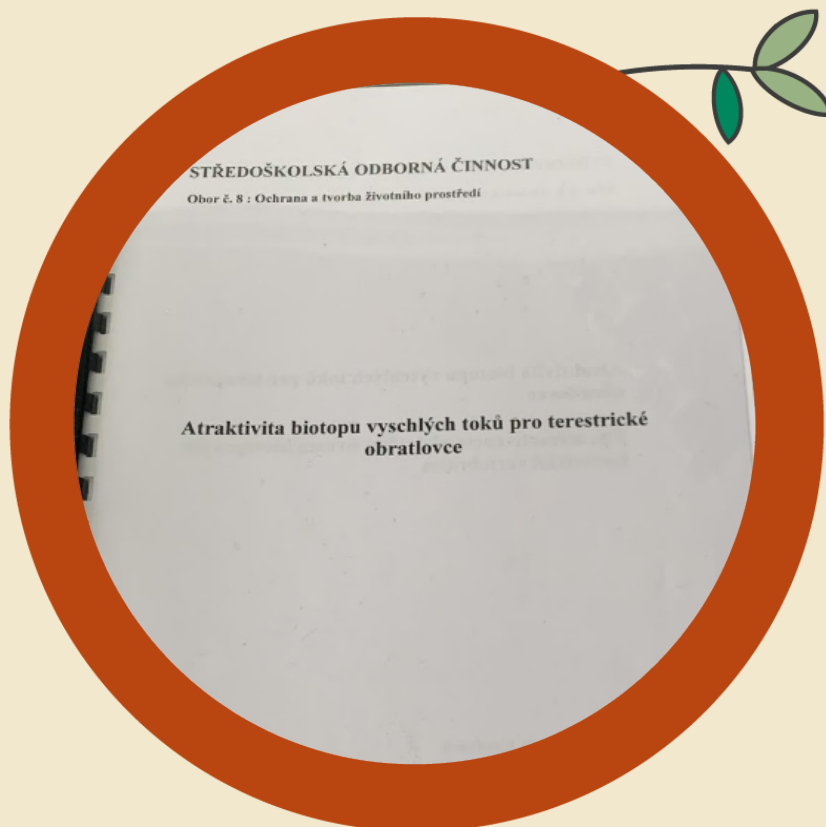
Zvědomení zvnitřněného tlaku na výkon

účastník, 2023

Mým původním plánem bylo vytvořit skupinu určenou pro vzájemné sdílení a podporu v oblasti psychického zdraví. V čase vyhrazeném pro práci na experimentu jsem však cítil absolutní přehlcení a dostal jsem se do stavu, kdy jsem se nebyl schopen prokousat ani samotnou přípravou prvního setkání. Přestože mě moc mrzí, že jsem svůj cíl nesplnil, vnímám díky experimentu velký posun ve vlastním vnímání zvnitřněného tlaku na výkon. Hodně jsem si finální nerealizování vyčítal, ale setkal jsem se s naprosto respektující a podpůrnou odezvou ze strany lektorek, mentorující i skupiny, což mě velmi inspirovalo.

Psaní deníku pro uvolnění napětí

účastnice, 2023

Můj experiment nelze jednoduše vystihnout. Zejména se jednalo o pracování se stresem, ale zasahují do toho samozřejmě i další záležitosti. Možná ten největší stres mi letos přinesla SOČ (viz fotka), a to jak její příprava, tak zejména její prezentace. To jsem úspěšně přežila a myslím, že to posílilo určité mé dovednosti. Velice zajímavou částí mého experimentu bylo také založení si deníku. Ten mi také pomohl uvolnit částečně napětí spojené s intenzivním rokem, a to kompletně jiným způsobem, než jsem znala doposud.

Enviro workshop

účastnice, 2023

Generace symbiocén pro mě byla obohacující převážně způsobem, jakým byly jednotlivé aktivity organizovány a facilitovány. Také mi ale ukázala, jak mohu nakládat se svým environmentálním žalem a že jeho sdílení je nejen příjemnou, ale i důležitou činností s transformačním potenciálem.

Ve svém experimentu jsem tedy vycházela z těchto dvou aspektů našich setkání a také ze své frustrace ze současného školství. Připravila jsem tedy workshop o environmentálních problémech a pocitech s nimi spojenými pro studentstvo deváté třídy a vedla ho na gymnáziu v Kralupech nad Vltavou i na své škole. Chtěla jsem totiž i mladším lidem, kteří by se k podobným akcím nemuseli snadno dostat, ukázat, že jejich názory i pocity jsou validní a že je dobré se o současných krizích bavit mezi sebou.

Zkoumání učitelské role

účastnice, 2023

Poslední dva roky jsem při studiu na pedagogické fakultě učila na základní škole a celé moje působení bylo jedním velkým experimentem, protože jsem hledala, co přesně chci, co funguje a jak vůbec chci věci dělat. V šesté třídě jsem třeba vyzkoušela skupinovou práci trochu jinak, vyslechla jsem obavy deváťáků z nepříjetí na střední školy, tvořila jsem memečka, smála jsem se nad obrázky v testech nebo jsem si díky jednomu úkolu sama rozšířila slovní zásobu na téma trestných činů, jelikož to zrovna bylo něco, co žactvo zajímalo.

Nenásilně měnit

účastník, 2023

Osobně vnímám, že jsem Generaci symbiocén nemohl dát dostatek času kvůli maturitnímu ročníku, mrzí mě to a bylo to pro mě silným poučením ohledně práce s vlastními kapacitami. Můj experiment se měl zaměřovat na odkrývání hierarchií v nehierarchických kolektivech. Od mentorky jsem tedy dostal spoustu skvělé literatury na téma nenásilné komunikace a nehierarchie. Právě tato dvě témata, silněji pak první z nich, tedy nenásilná komunikace, ve mně napříč GS rezonovala asi nejvíce. Se systémovou analýzou socio-ekologické transformace se ve své praxi setkávám na denní bázi, ale nenásilnou komunikaci jsem neznal, tím víc dovedností do obyčejného života jsem se naučil. V tomto směru mi taky GS, v kontextu s mým autismem, pomohla přenést uvažování ohledně změny do vztahů, což je ideál, který bych rád naplňoval.

Vytvoření komunity kolem společné kanceláře

účastnice, 2023

Spolek Mater Nostra, který jsem spoluzakládala, dostal k začátku nového roku kancelář v Kampusu Hybernská, kterou sdílí s ostatními spolky (celkem je nás 5) z UK. Ač se spolky setkávají v tématech (feminismus, lidská práva), nepotkávaly se fyzicky v kanceláři. Původně jsem chtěla v kanceláři vytvořit komunitní skříň, nicméně ta by nutně nemusela vést k propojení spolků, a proto jsem v kanceláři zorganizovala komunitní večeri, kam byli pozváni zástupci všech spolků, aby se seznámili. Večeře tak sloužila jako katalyzátor pro utvoření komunity kolem kanceláře a propojení jednotlivých lidí – v budoucnu nás díky tomu čeká společné promítání dokumentu o lidských právech a další akce, které vycházejí z iniciativy jiných spolků.

Reflexe nad mým bytím ve skautu

účastnice, 2023

○ * / ○

Původně jsem měla plán dojít ke kořenům problémů, se kterými se v našem oddíle potýkáme, a prostřednictvím komunikace nějakým způsobem zlepšit naše vztahy a fungování. Pak mi ale došlo, že se jedná o hodně megalomanský cíl, tak jsem přistoupila k pozorování situace, k neformálnímu setkávání s některými členy a k reflektování vlastní činnosti: odkud se bere moje motivace, co chci doopravdy dělat a k čemu se mi nechce, ale mám pocit, že bych to dělat měla. Pokusila jsem se přemýšlet nad tím, jak si co nejvíc užít akce, na které jedu, a jak říct stop, když už nemám kapacitu se něčeho účastnit. Neříkám, že mi to všechno úplně šlo, ale i to, že jsem se nad tím víc zamýšlela, byl určitě fajn krok.

Seznámení dětí z dětského domova s různými obory

účastnice, 2023

Hlavní myšlenkou mého experimentu je ukázat dětem zábavnou formou možnosti jejich budoucího studia, protože pro ně může být v dětském domově obtížnější nacházet motivaci či podporu ze strany někoho dalšího v hledání cesty životem. Aneb jak můžeš vědět, že ti půjde surfování a že tě bude bavit, když ho nevyzkoušíš? Třeba jen proto, že se nedostaneš do Austrálie... Lekce by probíhala jednou za 14 dní během několika hodin ve venkovním prostředí dle zpracovaného didaktického plánu soustředěného převážně na praktické okruhy.

Aneb například formou, jak přežít díky znalostem z těchto oborů v přírodě, protože věda není jen teorie a není důležitá jen kvůli testům a známám. A právě z toho důvodu je vzrušující.

Nech brouka žít, hra

účastnice, 2023

Mým experimentem je desková hra o hmyzu, vycházela jsem z mé bakalářské práce – autorské knihy o hmyzu. Cílem bylo, aby hra byla podpůrným prvkem pro knihu. Na začátku mi pomohla účast v Pro-action café, kdy mi ostatní z GS dávali pro hru zajímavé podněty, které mi moc pomohly. S mou mentorkou jsem na začátku probrala, jak proces bude probíhat. Povedlo se mi vytvořit prototyp hry, který jsem vyzkoušela se dvěma účastníky GS. Jejich pohled na hru z pohledu diváka mi pomohl k tomu, abych zjistila, co nefunguje. Hru jsem zatím z časových důvodů nedokončila, chci si promyslet lépe fungování a strategie hry, ale věřím, že ji jednou dokončím.

Zkoumání politické práce na komunální úrovni

účastník, 2023

Můj experiment spočíval ve zkoumání politické práce na komunální úrovni. Pomáhal jsem kandidátce sousedů ze sídliště, se kterými jsem tvořil kampaň a pomáhal jim v začátku jejich nové práce v roli zastupitelů a zastupitelek. Skrze tuto zkušenost mi bylo později nabídnuto pracovat jako asistent jednoho nového místostarosty. V rámci experimentu pro mě bylo velmi zajímavé se s mentorem zamýšlet nad tím, jaké zdroje a typy moci ve svých aktivitách mám a jak je využívám. Které mohu posilovat a které mi hierarchické prostředí úřadu a formální pozice nedovolily proměnit. V politice po této zkušenosti svůj aktivní záměr teď nevidím, ale jsem rád, že tuším, co by mi v budoucnu mohlo pomoci. Komunita, spojení, podpora a péče. Prostor, který bude mým zdrojem k nezbytně odvážné politické práci a proměně tradičně toxického prostředí politiky, založené na pár tvářích z reklamy.

Experiment bez experimentu?

účastnice, 2023

Jedna z mnoha důležitých lekcí, které si z Generace symbiocén odnáším, je naslouchání sama sobě a určování toho, co je pro mě opravdu dobré a důležité. Na GS jsme se společně učili o sebe pečovat a přistupovat s vlídným a laskavým úmyslem – proto mým “experimentem” nakonec nebyl velký projekt nebo expedice, ale jejich absence. Tato fáze programu mě totiž potkala v období, kdy jsem v životě řešila hned několik velmi náročných a vyčerpávajících situací – maturita, přijímačky, rodina a osobní vztahy, nečekaně zhoršující se zdraví...prostě toho bylo tolik, že jsem nezvládala ani to nejjzákladnější a věděla jsem, že by pro mě experiment v té době nebyl tak přínosný, jako být měl, možná bych ho vůbec nebyla schopná dokončit. Rozhodla jsem se proto o své situaci transparentně komunikovat s kamarádkami a kamarády z kolektivu a všichni byli velmi chápaví a podporující – což je pro mě velkou lekcí a objevem samo o sobě! Mám radost z úspěšných experimentů ostatního účastnictva a teď když už je mi líp, nemůžu se dočkat až znalosti z GS uplatním v nějakém svém vlastním “experimentu”, na který teď už mám prostor i chuť. Teď už vím, že říct si o pomoc, říct že něco nezvládnou nebo na to nemám sílu, není žádná slabost.

2. ročník

(Ve)smírná komunikace

účastnice, 2024

Moje experimentování během roku s GS bylo o přinášení zkušenosti z víkendovek do okolního světa a do spolupráce s dalšími lidmi - v mojí práci v lesní školce a ve studentském spolku. Rozšiřovala jsem tak svoji zónu komfortu na schůzkách i během samotné práce s lidmi a zároveň se pokoušela šířit své poznatky. Uspořádala jsem také event v rámci volitelného předmětu na VŠ Živá laboratoř spolupráce. Předmět ukazoval, jak hledat společný záměr, zlepšit si komunikaci (i přes různé názory) a pracovat na transformaci. Event čerpal z témat GS a nenásilné komunikace a během organizace jsem zkoušela facilitovat a obecně přinést principy sebeřízení v kolektivech. Akce se zúčastnilo celkem 30 lidí, kteří měli možnost diskutovat smysluplné společenské akce. Zpětná vazba od účastnictva byla pozitivní, oceňovali, že i když nevěděli, do čeho jdou, moc jim to dalo.

Zlepšování fungování environmentální skupiny

účastnice, 2024

Během účasti na GS jsem měla možnost rozvíjet principy nenásilné komunikace ve svém životě. Učila jsem se otevřeně komunikovat, což mi pomohlo i v experimentování. Důležitá pro mě byla i zpětná vazba od spoluúčastnictva. V rámci experimentování jsem se snažila sdílet své učení ve svém okolí - kromě blízkých vztahů zejména prostřednictvím environmentální skupiny na mé škole, kterou jsem založila. V rámci této skupiny se vzděláváme v tématech souvisejících s klimatickou krizí, organizujeme akce pro studenty a studentky a usilujeme o větší participaci studentstva na proměně školy směrem k větší udržitelnosti.

Workshop nenásilné komunikace

účastnice, 2024

Moje experimentování spočívalo ve snaze zapojit se do konverzací během různých konfliktů a ve využívání nenásilné komunikace (NK). O NK jsem i začala šířit povědomí do svého okolí a naplánovala jsem realizaci workshopu NK v naší třídě. Díky GS jsem měla přístup ke zdrojům potřebným pro takovéto další vzdělávání. Navázala jsem s lidmi nové vztahy a naučila se komunikovat o klimatické krizi i dalších více či méně kontroverzních tématech a iniciovala jsem řadu diskusí mezi lidmi s různými názory.

Zvyšování resilience své i ostatních

účastnice, 2024

Před účastí na GS jsem často narážela na to, že nevím, jak se smysluplně zapojit do řešení klimatické krize a zároveň nevyhořet, mít nějakou odolnost. Díky víkendovkám GS a pravidelným setkáním s mentorkou jsem se v tomto posunula a mohla se tak aktivněji zapojit do pořádání letní školy, která vzdělává středoškoláky v environmentálních tématech (klimatická krize, ekonomické alternativy, resilience).

Zlepšování vztahů jako základ pro osvětu

účastník, 2024

Generace symbiocén a také koncept nenásilné komunikace mě inspirovaly k tomu, abych ve skupinách a komunitách, ve kterých se pohybuji, a které zatím problémy jako je klimatická krize spíš neřeší, zlepšoval vzájemné vztahy. Věřím, že je to základní prvek proto, abychom se mohli bavit i o náročných tématech. Díky tomu se mi dařilo šířit mezi ně osvětu - o tématech, která jsou pro mě důležitá a potřebná, jako jsou klimatická krize či udržitelná spotřeba.

Více než lidské město

účastnice, 2024

Jako zdroj problému klimatické krize vnímám náš vztah k přírodě, resp. dualistický přístup ke světu: kultura (člověk) – příroda. Proto jsem v rámci svého experimentu vytvořila krátký film o prostorech setkávání různých lidských i mimolidských bytostí v místě, kde žiju - v Brně. Experiment přispívá k rozpouštění dualistického vidění světa, které je v západní kultuře všudypřítomné a vnímám ho jako kořen současných celospolečenských problémů. V dobách krize a nejisté budoucnosti mi tato změna vnímání pomohla i v mojí osobní odolnosti.

Podpora sousedské komunity

účastnice, 2024

Můj experiment byl o tom, jak za použití principů nenásilné komunikace navázat vztahy v komunitě pro společnou akci. Oslovila jsem lidi z bytového domu, kde žiji, s otázkou ohledně zavedení bio odpadu. Kromě toho, že se povedlo bioodpad zavést a získat klíčový souhlas spoluvlastníků domu, podařilo se mi i navázat vztahy se sousedstvem, na kterých se dá stavět i dále v budoucnosti a proměňovat naše prostředí. Zkultivovala jsem dvorek v našem domě, zasadila v něm rostliny a plánujeme zde uspořádat sousedské setkání. Dále chci také sousedstvu přinášet informace o důležitosti využívání bioodpadu.

Udržitelné aktivismy

účastnice, 2024

Moje experimentování spočívalo v hledání vlastního místa v klimaaktivismu. Během uplynulého roku jsem se začala aktivizovat, hlavně v kolektivu Univerzity za klima. Podílela jsem se na univerzitní stávce a dalších akcích UZK - jak protestního charakteru, tak směrem dovnitř pro posilování komunity aktivistů. Učila jsem se, jak v aktivismu fungovat, vystupovat z komfortní zóny, brát na sebe odpovědnost a zároveň zvyšovat odolnost tím, že dbám i na sebeděči, hlídání vlastních hranic a udržování dobrých vztahů.

Zlepšení výuky učitelů v přírodovědných předmětech

účastnice, 2024

V rámci Generace symbiocén jsem se naučila, že vzdělávání lze dělat jinak a lépe - tak, aby reflektovalo probíhající klimatickou krizi. To bylo odrazovým můstkem pro můj experiment - zvolení tématu mé bakalářské práce na přírodovědecké fakultě MUNI, které jsem zvolila právě tohle - Jak dělat výuku tak, aby více přispívala k řešení klimatické krize? Začala jsem dělat průzkum mezi spolužáky a učiteli. Mile mě překvapil zájem nemála VŠ vyučujících o přinesení nových úhlů pohledu a o diskuzi o tom, jak vzdělávání v tomhle ohledu může být lepší. Kromě teoretické části bude práce obsahovat i spolupráci s vyučujícími, kteří již projevíli zájem, na několika jejich hodinách, které obohatíme o nová témata a prvky.

Proměna vzdělávání

účastnice, 2024

V rámci víkendovek Generace symbiocén jsem si pojmenovala, že jednou z hlubších příčin klimatické krize je nedostatek vzdělávání o současných krizích a jejich kořenech, kterým jako společnost čelíme. Jelikož sama studuji na pedagogické fakultě, rozhodla jsem se zapojit do studentského spolku Otevřeno, který se proměnou vzdělávání zabývá. Organizovala jsem tak Noc vzdělávání a další akce, do kterých se zapojili především budoucí vzdělavatelé. V současné době se aktivně podílím na diskuzích ohledně budoucího směřování spolku.

Vztahování (se)

účastnice, 2024

Mé experimentování se točilo okolo komunikace o změně klimatu s lidmi v mém okolí, jelikož vnímám, že tato debata je v české společnosti stále polarizovaná. Hlavním východiskem pro mě v tom byl přístup nenásilné komunikace, se kterým jsme pracovali na Generaci symbiocén. Zaměřením se na pocity, které téma klimatické krize u lidí vyvolává, a zkoumání toho, jaké potřeby mohou být za nimi. Učila jsem se při tom naslouchat i lidem, kteří mají odlišný úhel pohledu, a hledat společné porozumění, jelikož jsem přesvědčená, že je to jedna ze strategií, jak budovat společenskou resilienci do budoucna.

Komunitní bydlení mimo město

účastnice, 2024

V rámci svého experimentování jsem se chtěla dozvědět více o možnostech komunitního bydlení, které funguje na principech udržitelnosti, samozásobitelství a cirkulární ekonomiky, protože takový způsob bydlení vnímám jako jednu z účinných strategií pro mitigaci i adaptaci změny klimatu. Sama jsem v minulosti na několika komunitních farmách v zahraničí dobrovolničila, ale zajímalo mě, jak fungují podobné projekty v Česku. Jednu z farem, která funguje na principech komunitou podporovaného zemědělství, jsem několikrát navštívila, pomáhala jsem na záhonech a kolem ovcí a u toho se zajímala i o fungování farmy jako celku a o výzvy, kterým čelí.

Lektorování o klimatické krizi

účastnice, 2024

Původní záměr mého experimentování byl posunout se v dovednostech lektorování o klimatické změně. Zvažovala jsem organizaci semináře na své bývalé střední škole, ale nakonec jsem se přidala do týmu Letní školy environmentalistiky, kde se podílím na přípravě programu pro středoškoláky se zájmem o environmentální a klima problematiku. Lektorsky jsem se zapojila také do Letní akademie Discover. Jelikož jsem si (nejen) díky programu Generace symbiocén pojmenovala jako jednu z hlubších příčin klimatické krize přetrvávající koloniální nastavení nerovných vztahů a rozložení moci, spoluzaložila jsem s dalšími studenty kolektiv Proti dehumanizaci, v rámci kterého organizujeme různé osvětové akce se záměrem aktivizovat i širší veřejnost.